

ZŠ a MŠ Roztoky u Jilemnice

Touto dobou jsme poslední roky rekapitulovali průběh právě ukončeného školního roku. Ani letos tomu nebude jinak.

Za **sportovní** reprezentaci školy bychom rádi pochválili:

- **Natálii Jeriovou** z 1. třídy,
- **Davida Jebavého** a **Viktorii Hakenovou** ze 2. třídy,
- **Matěje Třešňáka** ze 3. třídy,
- **Nikolu Jeriovou** a **Davida Mečírě** ze 4. třídy,
- **Sebastiana Buchara**, **Adélu Hujerovou** a **Natálii Dlabovou** z 5. třídy,
- **Vojtěcha Jóna** z 8. ročníku.

Dále za úspěšnou reprezentaci školy v **matematické** soutěži:

- **Amálii Vávrovou** ze 4. třídy,

A v neposlední řadě i za úspěšnou reprezentaci školy v **mezinárodní výtvarné** soutěži:

- **Terezu Grosmanovou** z 8. třídy.

Jsme rádi, že je většina našich

žáků aktivní, s chutí se zapojuje do různých akcí a soutěží, ať se jedná o sportovní klání, vědomostní soutěže, různé olympiády, dopravní soutěže, výtvarné apod. Ne vždy se zadaří tak, aby bylo dosaženo umístění, ale jak víme - není důležité vyhrát, nýbrž zúčastnit se. V tomto směru tedy náleží pochvala a poděkování všem aktivním dětem.

Druhou část příspěvku bychom rádi věnovali zveřejnění některých zdařilých úvah žáků 8. a 9. ročníku.

Až já budu rodičem (Natálie Hofmanová – 9. tř.)

Pokaždé, když rodiče řeknou, nebo udělají něco, co se mi nelíbí, tak si v hlavě povím, že já taková nebudu. Ale děti většinou pochyťí rodičovskou výchovu a tu pak používají na svých dětech. A někdy taky ne, protože postupem času přichází nové techniky a rady na to nejlepší pro potomky.

Podle mě existují tři typy rodičů. Ti, kteří jsou pro tvrdou výchovu. „Do osmnácti pod zámek.“ Další typ vyznává volnost a ten poslední – z každého něco. Co je ale správné? Prospěje našim ratolestem volnost, nebo přísnost? Jak se říká – „Zakázané ovoce chutná nejlépe.“ Já jako rodič bych chtěla být ten poslední typ. Lepší, než jenom nadávat a zakazovat, je mít kamarádský vztah. Dovolovat všechno se také nesmí.

Chtěla bych být přesně taková, jako jsou moji rodiče. Většinu mi dovolí, ale vědí, že vím, kde jsou hranice. Uvědomuji si, kam až mohu zajít a kam ne. Chci svým dětem dát všechno, co můžu. Věnovat jim všechny svůj volný čas. Najít si práci, ve které bych nebyla pořád, aby na výchovu byl čas. Rodič by měl být vzorem. Nelíbí se mi, když někdo nakazuje pít vodu a sám pije víno. Sama bych po sobě měla uklidit, pokud chci, aby i ostatní měli uklizeno.

Důvěra je také důležitá. Svěřování rodičům utužuje vztah. Myslím si, že to i dodává pocit bezpečí. Ne vždycky se mi budou svěřovat se vším, to chápu, ale důležité je sdílet některé problémy, aby se daly řešit, aby

se mohlo pomoci. Chci své děti vidět jenom šťastné. Pokud ale budu přísná a jenom nadávat, tak nemohu počítat s tím, že ve mě budou mít důvěru. Spíš se budou bát něco povědět, aby z toho nebyla potíže.

Domácí mazlíček bude způsob, jak je naučit zodpovědnosti. Budou se mít o koho starat. Třeba takové morče nebo pes. Venčení, krmení, vyklízení klece. To už zodpovědnost je. Ta je potřeba proto, aby se naopak dalo věřit dětem. Abychom si mohli být jistí, že když řekneme, že se od kamaráda vrátí v sedm, tak se v sedm opravdu vrátí.

Samozřejmě, že tohle jsou jen nápady, jak by to mělo vypadat, ale nikdy to nebude přesně takové, jaké si to vysníme. Naše ratolesti mohou ovlivnit spolužáci nebo parta, do které se snaží zapadnout, a tak se výchova vymkne z rukou. Tady už je potřeba přísnost. Někteří určitě jako mladší ochutnali cigaretu nebo alkohol, ale jako rodič bych nechtěla, aby to zašlo moc daleko. Všechno má své meze, ať už vám je deset, nebo třicet let.

Štěstí (Nela Poláková – 9. tř.)

Celý život se ženeme za štěstím a toužíme být šťastní. Štěstí – jedno slovo, ale každý si představí něco jiného. Někdo si myslí, že s penězi bude šťastný. Jinému stačí rodina, láska a zdraví. Co ke štěstí potřebujete Vy? Většinou se jedná o věci, které si za peníze nekoupíme.

Pro žákyni první třídy je symbolem štěstí např. nová barbie, zato u patnáctileté dívky byste s ní moc nezabodovali. Pro ni je tímto symbolem pozornost hezkého chlapce. Lidem pocit radostného okamžiku navozuje, když něco mají, vlastní. Toto dokazují i reklamy, které na nás útočí na každém kroku, říkají, že nejšťastnější budeme s novou pračkou, sušičkou, autem, půjčkou atd.

Podle mě je pocit štěstí záležitostí čistě vnitřní, záleží na nastavení člověka. Naplňující pocit nám nenavozují žádné hmotné statky. Ty jsou pomíjivé, kdežto rodina, láska a zdraví člověku zůstávají. Podle mě se šťastný člověk pozná tak, že má pro co žít.

Spousta lidí v dnešní společnosti vidí své životní štěstí v penězích a pracovní kariéře a neuvědomuje si, že by to mělo být úplně něco jiného. Svou chybu si někteří lidé uvědomí až po překonání smrtelné nemoci nebo autonehodě atd. Poté změní celý svůj žebříček hodnot. Jiní si to uvědomí až ve stáří, kdy sice mají hodně peněz, ale nikoho, s kým by je utratili. ... *(kráceno)*

Sourozenci – celoživotní přátelé, partneři (Natálie Svobodová – 8. tř.)

Každý mladý pár, který by si chtěl založit rodinu, si pokládá otázku, jestli si pořídí jedno dítě, nebo více. Ale jak se rozhodnout? Mít dítě znamená radost a štěstí. Dát někomu život. Je to nepopsatelné. Jsou to krásné chvíle čekání devět měsíců na miminko a pak se radovat a smát se s malým nemluvnětem. Děťátko je zázrak přírody. Malému dítěti je dobře s rodiči, ale když už trochu povyroste, shání kamarády, s kým by si mohlo hrát. Podle mého názoru by děti mohly být alespoň dvě, aby měly někoho ve zhruba stejném věku.

Myslím si, že dětem je lépe ve dvou. Když jsou ještě malé, mohou si spolu hrát. Až budou starší a chodit do školy, může starší mladšímu poradit, protože jsou k sobě blíže. Každodenní soužití sourozence více propojuje a utváří se mezi nimi pevné pouto přátelství, kterému se říká sourozenecká láska. ...

Rodiče ve výchově dětí hrají hlavní roli. Na nich závisí budoucnost jejich dětí a jací budou povahově. ...

Domnívám se, že má smysl mít více dětí než jedno. Sourozenecká láska, to je to, co jedináček nikdy nezažije. Ať se rodiče snaží, jak chtějí, nikdy dítěti nenahradí bratra nebo sestru.

Závěrem bychom rádi čtenářům zpravodaje popřáli slunečné léto, dostatek odpočinku, načerpání sil do nového školního roku a připomněli, že s celkovým přehledem dění ve škole, včetně fotografií, se mohou seznámit na našich školních stránkách (www.skolaroztoky.cz).

Kolektiv žáků a zaměstnanců ZŠ a MŠ